

Vážení čtenáři,

Dovolte mi popřát Vám příjemné počtení i u pátého dílu naší sedmnáctky (Sedmnáctky) článků, vzniknuvších ze zrušeného modulu Pro smrt a slávu. Pevně doufám, že se jim daří krátit vaše čekání na další plnohodnotné asterionské projekty.

David Rozsival

ZE ŽIVOTA UMĚLCŮ II – BARVITÁ FANTAZIE

Text: Jan Čenis Galeta

„... a jeho meč rozetnul napoprvé jen vzduch, jak netvor uskočil, avšak při druhém úderu se jasná čepel zanořila do temného masa bestie, až vystříkla krev a praskaly kosti. Marko z Měnic přiskočil k umírajícímu monstři a přesnou ranou mu prosekl hrdlo. Bylo po všem.

Udatný rek utřel pot z čela a vzhlédl ke vznešené Zdiradě. Jejich oči se po měsících odloučení konečně setkaly. Rozběhl se k ní a osvobodil ji z pout. Padla mu do náruče a její zlaté vlasy jej celého zahalily. Oba propukli v radostný pláč, líbali se přes závoj slz a tiskli k sobě svá mladá těla.“

Adala z Mniší dočetla a zvedla oči. Plný sál posluchaček nevydržel v tichosti. Dívky, ženy i staré babičky, všechny měly ve tváři vepsáno dojetí, vzrušení a hluboké pohnutí nad osudem hrdinů jejího románu. Mnoho jich nahlas vzlykalo. V sále nebyly oči, krom jejích, které by se alespoň nezaleskly slzami, většině přítomných dam naopak zcela provlhly kapesníčky.

„Děkuji, moc vám všem děkuji za trpělivost,“ poděkovala jim Adala a odměnou jí byl bouřlivý potlesk ve stoje. To už se na pódiu vedle ní objevila Rilita, její agentka a organizátorka dnešního autorského čtení v shromažďovací síni cechovního domu Tkalcovské gildy.

„Tak, milé dámy,“ promluvila Rilita, „i já vám moc děkuji, že jste si dnes večer přišly poslechnout ukázkou z nového románu ctěné Adaly z Mniší v jejím vlastním přednesu. Věřím, že i pro vás to byl tak nezapomenutelný zážitek jako pro mne. Dovolte, abych vás ještě pozvala na banket, který na Adalinu počest pořádáme. Propukne za dvě hodiny právě v tomto sále.“

A pak Rilita Adalu vyvedla na chodbu a s úsměvem se zeptala: „Zatraceně, Adalo, kam na ty nápady chodíš? Všechny ženské ve Čtyřech královstvích se po tvých knihách můžou utlouct. Zaměstnáváme stovky opisovačů a stejně je to málo.“

Adala se jen plaše usmála, což její oválné tváři dodalo na kráse a řekla: „Mám bujnou fantazii Rilito. Poslyš, musím na ten banket? Víím, že je na mou...“

„No právě,“ skočila jí Rilita do řeči. „Je na tvou počest, takže musíš. Jinak to nejde, ale pokud o to nestojíš, tak už tě toho napříště ušetřím. Nezapomeň, že nás čeká ještě Nové Rime, Sintar, Miram, Athor a Taros!“

Adala nezapomínala. Celé turné po Taře bylo strašlivě vyčerpávající. Objala Rilitu a vydala se do svých komnat. Souhlasila s tím, protože doufala, že na kontinentě, na kterém se

odehrávaly její romantické příběhy, sama zažije nějaké dobrodružství. A zatím to byla jen práce a nuda. V devětatvaceti se cítila na šedesát. Unavená životem.

Dnes to ale změním, rozhodla se. V pokoji si zula střevíčky, svlékla nákladnou róbu, zahodila všechny spodničky, shodila negliže i punčochy, černé vlasy si svázala do ohonu, šperky i veškeré peníze zabalila do tomy. Z truhly vyndala balík, který jí dnes přinesl poslíček. Nacházelo se v něm oblečení, do kterého se převlékla – hnědé kalhoty, kazajka, plášť a vysoké, pohodlné boty z jelenice. K pasu si připevnila pochvu s tesákem, ne že by s ním uměla zacházet, a oknem vyklouzla do temnělých zahrad. Nebylo nic snazšího, než přelézt zídku – dlouhé roky pravidelného cvičení konečně byly i k něčemu užitečnějšímu, než je hezká postava.

Na ulici se přitiskla ke zdi a zhluboka se nadechla.

Ach ta vůně čerstvě zrozené tarské noci, pomyslela si a hned se vyplísnila. Takové poetické myšlenky se hodily do románů, ne do reality. Chce se dát na dobrodružství, takže se o sebe musí postarat, a ne mít hlavu v oblacích. Odlepila se od zdi a zmizela v korských uličkách.

Když ji hodinu na to přišla vyzvednout Rilita, našla na její posteli krom oblečení i dokončený rukopis románu o Markovi a Zdiradě a také vzkaz.

Nehledej mě, vydala jsem se konečně prožít to, o čem jsem tak dlouho jen psala. S láskou, Adala.

* * *

A to je protentokrát vše. Když ale vydržíte, již za týden najdete na síti druhou část kapitoly o módě, mj. se tak dozvíte i o tom, jak se odívají chladnomilní barbari z Říše slepých bohů.